

נערה שנתפתה פרק רביעי כתובות

מו.

עין משפט נר מצוה

ל ב א ב מיי פ"ג מהל'
 ערכין ה' ז סמג
 עשין קכח:
 ל ג מיי פ"ג מהל'
 אסורי ביאה ה' ה
 כה סמג לאוין ק"ב טו"ש"ע
 אה"ע ק"ב טו"ש"ע ג:
 ל ד מיי פ"ג מהל'
 סנהדרין ה' א סמג
 עשין קמ טו"ש"ע ח"מ ט'
 ז טע"א א:
 ל ה מיי פ"ג מהל'
 נערה בתולה ה' יא
 טו"ה"ע ק"ב קטז:
 ל ו ז מיי פ"ג מהל'
 טו"ה"ע ק"ב טו"ש"ע
 לז ח ט ז מיי פ"ג מהל'
 יב:
 ל ח מיי פ"ג מהל'
 אסורי ביאה ה' י
 טו ז סמג לאוין ק"ב טו"ש"ע
 אה"ע ק"ב טע"א א
 טו"ה"ע יב:
 ל ט מיי פ"ג מהל'
 נערה ה' י:

מוסף רש"י

למדנו יסרו מוסרו.
 ויכרו ומלווא שם רע
 מוסרו אותו דבן קורב
 ומורה, והוא יסרו דבן
 קורב ומורה למדת מנן
 דכתיב גזיון בן והוא
 בן למדת מנן והוא אס
 בן הסת הרשע (סנהדרין)
 ונשמרת מכל דבר
 רע, ומקור ליה כי יהיה בן
 אש אבד לא יהיה טעור
 מקור ליה, וקא מהיר ליה
 להשמר שלא יבא ליה בן
 רע (ע"ז ב.). היא אס אמת
 היה, וזוממיה, עדים
 שהיו מעידים על זנותה
 ונמנלו זוממין מקדימין
 לבית הסקילה, כלומר
 שיכינו צנקה לטע כי
 אין להם כח להטלת מן
 המטה האמת (ע"ז פה.).
 היא וזוממיה סלקא
 דעתך, אס אמת היה
 אין שקר, אלא או היא,
 אס אמת, או זוממיה,
 אס שקר (טו"ש). לזה ולא
 ליבם, אס הוליא שם רע
 על נישואי אחיו, שאין היבם
 נידון כמוליא שם רע ליעש
 בחמה כסף (ע"ז כב.).
 כיצד הוצאת שם רע,
 ליעש מלא כסף אס שקר
 ולסקל אס אמת היה,
 בא לבית דין, וקוק
 לנא לביד' וואמר כי
 (ע"ז יב.).

אתיא שימה שימה. נראה ללא ג"ש גמורה היא מדבצי בסמוך
 שכן בקרקע או צפחות משוה פרוטה מהו אף ע"ג
 דאין רבית בקרקע אלא דווקא דומיא דכסף ואוכל ולא צפחות
 משוה פרוטה מדלמנר צריש חיזוה נשך (ב"מ דף סא. ושם) למה לי
 דכתב רחמנא ללא בגזול ללא צביות

לאו בלאונא ואלו יש רבית צפחות
 משוה פרוטה הא אילטרין לאו צביות
 לפחות משוה פרוטה והנך נמי לא
 ילפינן מיניה דמה לרבית שכן ישנה
 צפחות משוה פרוטה והא דלמנר
 צביות (דף לא. ושם) גבי צבית ערי
 חומה רבית הוא אלא שהמורה
 התיירוה התם חשיב רבית לפי שזומד
 צבית צבית המתנת מעומיו אכל אס
 אדס ליה שדה שאס שטפה נהר יפרע
 לו שדה וחלי או עשר גפנים טעונות
 פגין או צוסר צי"א ללכולי עלמא
 כקרקע דמיא לשבועה ולכל דבר שמא
 כי חלי גוונא לא הוי רבית בקרקע:
בשלמא ר"א בן יעקב היינו
 דכתיב ופרשו השמלה.

מימה דע"כ בשקש עדים שזינתה
 איירי דמשום שלא ימנלו על השמלה
 דס בתוליס אין להוכיח א"כ מה
 תועלת יש צפרישת השמלה דפשיטא
 ללא מיתכחשי עדים שצביל כך דיש
 לתלות שהנאוף הטע וי"ל דסבד ללא
 מיחייב אלא אס בן העיז פניו לשנות
 הידוע שמחליף להנרות השמלה בלא
 בתוליס לצבית דין ונמנא שקין שהיא
 מלאה דס:

דברים ששם אה. לא מלשון
 שמלה דריש דהא מפרש
 צברייתא דמיימי שמלה כשמלה
 חדשה אלא לישנא דקרא נקט
 ושם לה עלילות דצריס:
 ואימא

יהודה דתניא רבי יהודה אומר אינו חייב עד שישכור עדים מ"ד ר' יהודה
 אומר ר' אבהו אתיא שימה שימה כתיב הכא וישם לה עלילות דברים
 וכתיב התם לא תשימון עליו נשך מה להלן ממון אף כאן ממון אומר
 רב נחמן בר יצחק וכן תני רב יוסף צידוני בי רבי שמעון בן יוחאי אתיא
 שימה שימה בעי רבי ירמיה שכן בקרקע מהו בכפחות משוה פרוטה מהו
 שניהם בפרוטה מהו בעי רב אשי' הוציא שם רע על הנישואין הראשונים
 מהו על נישואי אחיו מהו פשוט מיהא חרא דתני ר' יונה אמת בתי נתתי
 לאיש הזה ילזה ולא ליבם מאי רבנן ומאי ר' אליעזר בן יעקב דתניא כיצד
 הוצאת שם רע בא לבית דין ואמר פלוני לא מצאתי לבתך בתולים אם
 יש עדים שזינתה תחתיו יש לה כתובה מנה אם יש עדים שזינתה תחתיו
 יש לה כתובה מנה בת סקילה היא הכי קאמר אם יש עדים שזינתה
 תחתיו בסקילה זינתה מעיקרא יש לה כתובה מנה נמצא ששם רע אינו
 שם רע הוא לוקה ונותן מאה סלע בין בעל ובין לא בעל רבי אליעזר
 בן יעקב אומר לא נאמרו דברים הללו אלא כשבעל בשלמא לרבי
 אליעזר בן יעקב היינו דכתיב ויבא אליה ואקרב אליה אלא לרבנן מאי
 ובא אליה ואקרב אליה ובא אליה בעלילות ואקרב אליה בדברים בשלמא
 לרבי אליעזר בן יעקב היינו דכתיב לא מצאתי לבתך בתולים אלא לרבנן
 מאי לא מצאתי לבתך בתולים לא מצאתי לבתך כשרי בתולים בשלמא
 לרבי אליעזר בן יעקב היינו דכתיב ויבא אליה ובתולי בתי אלא לרבנן מאי
 ואלה בתולי בתי ואלה כשרי בתולי בתי ואלה בתולי בתי אלא לרבנן מאי
 לרבנן מאי ופרשו השמלה אומר רבי אבהו פרשו מה ששם לה כדתניא ופרשו השמלה אלא
 זה ועדים של זה ובוררין את הדבר כשמלה חדשה רבי אליעזר בן יעקב אומר דברים ככתבן שמלה
 ממש שלא רבי יצחק בר רב יעקב בר גיורי משמיה דרבי יוחנן אע"ג כשלא מצינו בכל התורה כולה שחלק
 הכתוב בין ביאה כדרכה לביאה שלא כדרכה למכות ולעונשין אבל מוציא שם רע חלק אינו חייב עד
 שיבעול שלא כדרכה ויוציא שם רע כדרכה כמאן אי כרבנן אף על גב דלא בעל אי כר' אליעזר בן יעקב
 איד'י

רצ פפא אמר. לעולם מלקות ממנא ומאי צעל לוקה לא צעל אינו
 לוקה דקאמר כך צרייתא ממון דמאה סלע קאמר: חלי ערכו. לפי
 שניו דערך קלוב צפרה"ט לפי השנים: גוירה חלי ערכו. דמשמע חלי
 ערך שלם שקלוב לו לפי שנים: אטו ערך חליו. עלי והאומר ערך

רב פפא אמר מאי בעל לוקה דקתני התם
 ממון וקרי ליה לממון מלקות אין והא (תנן)
 האומר חצי ערכי עלי נותן חצי ערכו רבי
 יוסי בר' יהודה אומר לוקה ונותן ערך שלם
 לוקה אמאי אומר רב פפא לוקה בערך שלם
 מאי טעמא גזירה חצי ערכו אטו ערך
 חציו ווערך חציו הוי ליה אבר שהגשמה
 תלויה בו ת"ר ויענשו אותו זה ממון
 ויסרו זה מלקות בשלמא וענשו זה ממון
 דכתיב וענשו אותו מאה כסף ונתנו לאבי
 הנערה אלא ויסרו זה מלקות מנלן א"ר
 אבהו למדנו יסרו מוסרו ויסרו מבן ובן
 מבן ויהיה אם בן הכות הרשע אוהרה
 למוציא שם רע מנלן ר' אלעזר אומר מלא
 תלך רכיל רבי נתן אומר מונשמרת מכל
 דבר רע ורבי אלעזר מאי טעמא לא אומר
 מהאי ההוא מיבעי ליה לכדר' פנחס בן איזר
 ונשמרת מכל דבר רע מוכאן אומר ר' פנחס
 בן יאיר יאל יתן אדם ביום ויבא לידי
 מומאה בלייה ר' נתן מאי טעמא לא אומר
 מהאי ההוא אוהרה לב"ד שלא יהא רך
 לזה וקשה לזה הלא אמר לעדים בואו
 והעידו והן מעידים אותו מאליהו הוא אינו
 לוקה ואינו נותן מאה סלעים היא וזוממיה
 מקדימין לבית הסקילה היא וזוממיה סלקא
 דעתך אלא או היא או זוממיה מקדימין
 לבית הסקילה טעמא דלא אומר להו הא
 אומר להו אע"ג דלא אגרינהו לאפוקי מדר'
 יהודה דתניא רבי יהודה אומר אינו חייב עד שישכור עדים מ"ד ר' יהודה
 אומר ר' אבהו אתיא שימה שימה כתיב הכא וישם לה עלילות דברים
 וכתיב התם לא תשימון עליו נשך מה להלן ממון אף כאן ממון אומר
 רב נחמן בר יצחק וכן תני רב יוסף צידוני בי רבי שמעון בן יוחאי אתיא
 שימה שימה בעי רבי ירמיה שכן בקרקע מהו בכפחות משוה פרוטה מהו
 שניהם בפרוטה מהו בעי רב אשי' הוציא שם רע על הנישואין הראשונים
 מהו על נישואי אחיו מהו פשוט מיהא חרא דתני ר' יונה אמת בתי נתתי
 לאיש הזה ילזה ולא ליבם מאי רבנן ומאי ר' אליעזר בן יעקב דתניא כיצד
 הוצאת שם רע בא לבית דין ואמר פלוני לא מצאתי לבתך בתולים אם
 יש עדים שזינתה תחתיו יש לה כתובה מנה אם יש עדים שזינתה תחתיו
 יש לה כתובה מנה בת סקילה היא הכי קאמר אם יש עדים שזינתה
 תחתיו בסקילה זינתה מעיקרא יש לה כתובה מנה נמצא ששם רע אינו
 שם רע הוא לוקה ונותן מאה סלע בין בעל ובין לא בעל רבי אליעזר
 בן יעקב אומר לא נאמרו דברים הללו אלא כשבעל בשלמא לרבי
 אליעזר בן יעקב היינו דכתיב ויבא אליה ואקרב אליה אלא לרבנן מאי
 ובא אליה ואקרב אליה ובא אליה בעלילות ואקרב אליה בדברים בשלמא
 לרבי אליעזר בן יעקב היינו דכתיב לא מצאתי לבתך בתולים אלא לרבנן
 מאי לא מצאתי לבתך בתולים לא מצאתי לבתך כשרי בתולים בשלמא
 לרבי אליעזר בן יעקב היינו דכתיב ויבא אליה ובתולי בתי אלא לרבנן מאי
 ואלה בתולי בתי ואלה כשרי בתולי בתי ואלה בתולי בתי אלא לרבנן מאי
 לרבנן מאי ופרשו השמלה אומר רבי אבהו פרשו מה ששם לה כדתניא ופרשו השמלה אלא
 זה ועדים של זה ובוררין את הדבר כשמלה חדשה רבי אליעזר בן יעקב אומר דברים ככתבן שמלה
 ממש שלא רבי יצחק בר רב יעקב בר גיורי משמיה דרבי יוחנן אע"ג כשלא מצינו בכל התורה כולה שחלק
 הכתוב בין ביאה כדרכה לביאה שלא כדרכה למכות ולעונשין אבל מוציא שם רע חלק אינו חייב עד
 שיבעול שלא כדרכה ויוציא שם רע כדרכה כמאן אי כרבנן אף על גב דלא בעל אי כר' אליעזר בן יעקב
 איד'י

(א) ואלו מהל פירוט
 צמחואן, (ב) ערכין כ.
 [מוס' ערכין פ"ג ע"ש,
 (ג) סנהדרין נ"א, (ד) ע"ז
 כ: ע"ש שקלים פ"ג ה"ג,
 (ה) [מוס' פ"א ע"ש],
 (ו) [נעל מהל], (ז) [נעל כב,
 (ח) [על יא:], (ט) [ויקרא
 ס], (י) [דברים א:], (יא) [דברים
 ס] [ועיזבין יא:], (יב) [דברים
 כג:], (יג) [דברים כג:],

תורה אור השלם

1. ויענשו אותו מאה כסף
 ונתנו לאביו הנערה כי
 הוציא שם רע על
 בתולת ישראל וזו
 תורה לאשה לא יוכל
 לשלחה כל ימיו:
 דברים כב יט
2. ולקחו זקני העיר
 והוא את האישה ויסרו
 אותו: דברים כב יח
3. פי יהיה לאיש בן
 סורר ומורה איננו שמוע
 בקול אביו ובקול אמו
 ויסרו אותו ולא ישמע
 אליהם: דברים כב יח
4. ויהיה אם בן הבת
 הרשע והפילי השפט
 והקדו לקניו בדי רשעתו
 במספר: דברים כב יח
5. לא תלך רכיל בעמך
 לא תעמד על דם רעך
 אני יי: ויקרא יט טז
6. כי תצא מחנה על
 איבך ונשמרת מכל דבר
 רע: דברים כג י
7. ושם לה עלילות
 דברים והוצא עליה שם
 רע ואמר את האשה
 הזאת לקחתי ואקרב
 אליה ולא מצאתי לה
 בתולים: דברים כב יד
8. אם כסף תלזה את
 עמי את העני עמך לא
 תתירה לו בנשוא לא
 תשימון עליו נשך:
 שמות כב כד
9. ואמר אבי הנערה אל
 הזקנים את בתי נתתי
 לאיש הזה לאשה
 וישנאך: דברים כב טז
10. כי יקח איש אשה
 ויבא אליה ושנאה:
 דברים כב יג
11. והנה הוא כהם
 עלילת דברים לאמר לא
 מצאתי לבתך בתולים
 ואלה בתולי בתי ופרשו
 השמלה לפני זקני
 העיר: דברים כב יז